

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

antes in terra, Ecce venio cito: tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam.

§. I.

IN HAC Epistola supponit Christus D. N. ad munus Prælatorum pertinere (vt dictum est) prædicare verbum Dei efficaciter, & continuè. Et ita in consecratione Episcoporum dicitur eis: *accipe Euangelium, & vade prædica populo tibi commisso: potens est enim Deus, vt augeat tibi gratiam suam.* Et Sacrum Concilium Tridentinum eis commendat vt in Ecclesia sua ipsi per se hoc munus, quoad commodè fieri possit, exercent: eò quòd illorum sit magis proprium, quàm aliorum: cum sint Pastores, Medici, & Magistri suorum subditorum. Vt autem animum erigant, magnaq; fiducia id exequantur: dicit eis Christus Dominus Noster verba illa: *ecce dedi coram te ostium apertum, quod nemo potest claudere. quod feci clauæ Dauid, quam in meis manibus habeo, præparans ac disponens corda hominum, vt te audiant, tuamq; doctrinam recipiant; omniaq; vincas impedimenta, quæ Dæmon, mundus & caro opponunt. Quà doctrinà implere poteris liberè & magno cum fructu munus tuum. Hoc significat promissio illa quàm ad aliud propositum refert Isai. his verbis: a hac dicit Dominus Christo meo Cyro, cuius apprehendi dextram, vt subijciam ante faciem eius gentes, & dorsa Regum vertam, & aperiam coram eo ianuas, & portæ non claudentur. Ego ante te ibo: & gloriosos terra humiliabo: portæ æreas conteram, & vinctes ferreos confringam. Et dabo tibi thesauros absconditos, & arcana secretorum: vt scias quia ego Dominus Deus Israël qui voco nomen tuum.* Quod totum efficit Deus noster per Prælatos & Prædicatores Euangelicos: quorum dextram manū tanquam instrumentum accipit ad prosperos euentus in expugnatione animarum. Ipse enim conterit & confringit portas & vinctes cordium fortiorum ac duriorum ære ac ferro in resistendo bonis consilijs. Ipse ante suos vadit milites, eos ducens, & adiutans; humilians corda arrogantia ac rebellia. Ipse thesauros aperit animarum submersarum & sepultarum in abyssu peccatorum: quas profert in lucem, vt Prælati eas accipiat ac possideat: suntq; tot mirabilia & stupenda, quæ per ipsos Deus operatur in huiusmodi conuersionibus, vt facile aduertant, non sua esse, sed æterni ipsius Dei, qui ad egregia adeò facinora eos vocauit & elegit. Qui cum aduertunt Deum se ostendere adeò propitium; & in se suscipere, vt has difficultates complanet: magnum in suis ministerijs animum recipiunt. Ac propterea Apostolus, volens Ephesi manere vsque ad Pentecostè: b ostium, inquit, mibi apertum est magnum & euidentis: & aduersarij multi. quamuis non præualebunt, vt apertum à Deo ostium occludant. Quamuis Deus velit ministros suos sese adadiuare in hoc opere: ac propterea idem Apostolus dixit: c cum

Session 24.
de Reform.
c. 4.

a Isai. 45. 1.

b 1. Corin.
16. 9.

c 2. Corin.
2. 12.

Vuuu 2

venissim

venissem Troadem propter Evangelium Christi, & ostium mihi apertum est in Domino, qui hominum corda disponebat: non habui requiem spiritui meo, quod non inuenerim Titum fratrem meum: cuius tamen presentia erat necessaria, ut simul in illo populo fructificarent.

QUAMOBREM aliquando Dominus noster in poenam peccatorum, secundum occulta sua iudicia, occludit hanc portam: permittens duri-
 ciam & repugnantiam cordis in auditoribus; aut ita disponens, ut ipsi
 Prædicatores non loquantur cum efficacitate, sed d lingua eorum adhe-
 rescat palato, & fiat quasi muti; sicut euenit Ezechieli; aut eos auerrens,
 ne accedant; sicut e impediebat Apostolum Paulum venire Romam; aliquan-
 do etiam vult, ut ipsi Prælati & Prædicatores orationib. suis apud ipsum
 contendant, ut hanc portam illis aperiat, tam ex parte audientium, quam
 eorum, qui sunt prædicaturi. Propterea enim Apostol. Colossensibus di-
 cebat: *orationi instate vigilantes, orantes simul & pro nobis ut Deus aperiat nobis
 ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi, ita ut & nos cum spiritu
 & efficacitate loquamur; & audientes verbum cum fructu recipiant: hoc
 n. præcipue à Diuina pendet inspiratione. Quod insinuauit S. Lucas di-
 cens cum Paulus coram magna multitudine prædicaret, & quadam muliere,
 nomine Lydia, audiuit & credidit, cuius Dominus aperuit cor, intendere qd, quæ
 à Paulo dicebantur. Deus enim hanc ei gratiam contulerat, ipsa que se ad
 eam recipiendam disposuerat: colebat enim Deum.*

SED videamus nunc, quid sit ex parte Prælatorum ac Prædicatorum,
 cur Dominus noster hanc eis portam aperiat. Tria autem præcipua insi-
 nuauit Christus Dominus Noster huic Episcopo. *Primum est, quia modicam
 inquit habes virtutem, & fortitudinem: quasi dixerit: quia humilis es, &
 agnoscis te ipsum, aduertis modicam te habere virtutem ad opus adeo
 grande, & ad ingentes has difficultates superandas. Quoniam igitur vi-
 deo te tibi diffidentem, & ab humanis subsidijs desertum, & potius op-
 pugnatum ac tribulatum: totum hoc ipsum impellit me, ad ostenden-
 dam meam omnipotentiam in aperienda tibi porta, & facilitando nego-
 cio conuersionis animarum. Ut ex hoc intelligant Prælati, quod quæ ad mo-
 dum ex parte sua portam occludunt fructui suorum ministrorum per su-
 perbiam & arrogantiam, qua suis viribus & industrijs plurimum tribu-
 unt: sic enim se indignos reddunt auxilijs gratiæ: quia non reputant gra-
 tiam sed propriam virtutem, facultatem & industriam: ita ex parte sua
 portam aperiant, si viribus suis diffidant: & fructum suæ gubernationis
 ac prædicationis attribuant gratiæ Dei per ipsos operanti.*

SECUNDA causa insinuatur illis verbis: *& seruaisti verbum meum: ad-
 implens, scilicet, præcepta & consilia mea, cum obedientia valde perfe-
 cta. Et qui mihi obediens, mea sequitur consilia cum animi subiectione:*

d Ezech. 3.

26.

e Rom. 1. 13.

f Colof. 4. 2.

g Actuum.

16. 14.

2

sicut

sicut ipse agit iuxta meam voluntatem: ita ego, quod ipse cupit, facio: aperiens ei portas, & impedimenta remouens, ad consequendam victoriam, quam de suis hostibus obtinere desiderat: *vir enim obediens loquitur victoriam.*

TERTIA causa est: quoniam *h non negasti fidem, & nomen meum* in medijs tentationibus ac tribulationibus; sed potius *seruasti verbum sapientiae meae*, hoc est quod ego iussi de seruanda semper, & imitanda patientia mea, quam ego in meis aduersitatibus & tribulationibus seruauit, & patienter expectasti meorum promissorum executionem. Humilitas igitur, obedientia, & patientia ipsorum Praelatorum, ac Praedicatorum magna sunt motiua, & causae: cur Dominus noster eos iuuat in conuertendis peccatoribus, & subditis sibi subiiciendis in rebus omnibus, quasi ipsi praescripserint. Ac propterea addit: *ecce faciam illos, vt veniant, & adorent ante pedes tuos: & sciant, quia ego dilexi te*, vt adorent & glorificent Deum, qui stupenda adeo opera per verba & praedicationes tuas efficit. Ex quo facile intelligit: quod & ego te diligam, & propterea talia opera per te faciam. Ideoque amor hic in causa erit, cur & illi te diligant, & magno amore se tibi subijciant: quia tu quoque eos cum amore gubernas: eod quod me ames. & ego seruabo te ab hora tentationis ac tribulationis, quae exurget contra te vt fructum impediatur, quem facis. Cum autem ego tuus sim protector, non est cur timeas, aut desistas ab opere in quod incumbis. Ad quem magis confirmandum adfert duas rationes valde efficaces: Alteram, cum dicit: *ecce venio cito, tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam*, hoc est, tene fortiter bonum, quod habes; nec illud deseras ob vllam difficultatem aut tribulationem exorientem: cito enim adero, vt remunerem. Cum igitur vita futura sit breuis, & cum ea finem sit habitura tribulatio: aequum est, vt animum relumas ad firmiter in ea perdurandum. Altera ratio est, *alius accipiat coronam tuam*. nam si tu retrocedas, alium ego tuo loco substituam, qui progrediatur in opere & officio tuo: & ille praemium obtinebit, quod tibi fuisset daturus si in officio meo perseverasses. Ex quo apparet celsissimum Dei nostri, consilium in dirigendis viris valde Sanctis: ita enim magnas illorum virtutes extollit, vt simul moneat infirmitatis, & mutabilitatis, ne euanescant. Etiam si enim sint Sanctissimi, possunt in hac vita mutari, & in virtute, qua florent, deficere. Ac propterea Apostolus dixit: *i qui existimas se stare, videat ne cadat*. Ne autem existiment, quasi beneficium se conferre Deo, quod stent, & in eius obsequio perseverent: monet eos vt attendant sibi: nam deficiente vno ministro vel seruo: nouit statim alterum vocare; & vt dixit Iob: *conteret multos & innumerabiles, & stare faciet alios pro eu.*

Et quamuis Deus noster nouerit numerum electorum, & qui glo-

3
h Prov. 21.
28.

i 1 Cor. 10.
12.

k Iob. 34. 14

4

Lib. de cor-
rept. & gra-
tia c. 13.
12. Pet. 1. 10.

riæ coronam suis meritis debitam sint percepturi: in hac tamen vita vult
eum esse occultum: vt omnes (quod ait Sanctus Augustinus) in timore &
tremore viuant, nec dent aditum superbiæ & arrogantia: sed potius se-
tagant (vt ait S. Petrus) vt per bona opera certam suam vocationem & electio-
nem faciant, perseuerantes constanter & firmiter in eis.

§. II.

EODEM tendit insignis alia promissio, quam facit hic Christus, di-
cens: qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non
egredietur amplius: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen Ciuitatis
Dei mei noua Ierusalem, qua descendit de celo à Deo meo, & nomen meum nouum.
Quæ verba quamuis intelligi possint de speciali præmio quod in æ-
terna gloria bonis Prælati & Prædicatoribus fideliter in officijs suis ad
mortem vsq; perseuerantibus conferetur, qui in celo honorabuntur, &
laudabuntur ob sua bona opera, & quod fuerint columnæ Ecclesiæ mi-
litantis; eruntque etiam quasi columnæ Ecclesiæ triumphantis, à qua nū-
quam exhibent: quia Deus gloriatur, quod ipsius sint, & cætes cælestis Ie-
rusalem; & Christus D. N. honori etiã sibi tribuet, quod tales habeat fra-
tres, qui ad eum feliciter in eius obsequio laborarunt; (hoc enim significat
quod dicit se scripturum in eis nomen suum nouum) eadem tamen ver-
ba intelligi possunt de præmio, quod liberaliter solet Dominus noster
conferre præclaris Sanctis, cum insignes aliquas victorias de spirituali-
bus suis hostibus reportarunt; aut confirmando eos in sua gratia; aut spe-
cialem aliquam fortitudinem & firmitatem largiendo, ad perseuerandũ
vsque ad mortem: ita vt sint veræ columnæ Ecclesiæ, quæ multos alios
in fide & charitate sustentent & confirment, eum in modum, quo S. Paul.
a S. Petrum & Iacobum & Ioannem columnas appellauit. Atq; ita S. Gregori-
us ait eum, qui firmus stat in opere Dei cum intentione recta, esse quasi
columnam in spiritali Ecclesiæ fabrica, & in medio eius positum vtili-
tatem, ornamentum & splendorem ei adferre. Et Richardus de Sancto
Victore addit: vincentem facit Deus quasi columnam firmam propter fi-
dem; rectam propter iustitiam; erectam propter intentionem; excelsum
propter contemplationem; & constantem ad alios sustentandos verbo
prædicationis, suffragio orationis, & actionis exemplo. Sed quoniã Chri-
stus D. N. in hac promissione videtur alludere ad solemnes illas duas co-
lumnas, quæ erant in templo Salomonis: ex insigni earum artificio & cõ-
structione deducere licet huius promissionis amplitudinem, in fauorem
Prælatorum Ecclesiæ ijs suppositis, quæ in secundo Tomo de his colum-
nis

a Gal. 2. 9.
Lib. 1. mo-
ral. c. 14.
Inc. 2. Apo.

”
”
”
”